

Full diocesà

6 d'octubre del 2019

p5 —Presentat el llibre monogràfic sobre la catedral de Vic

p7 —L'Església se suma a la Jornada Internacional pel Treball Decent

Recta final a la Sagrada Família

La Sagrada Família entra en la recta final de la seva construcció, centrada en l'aixecament de les sis torres centrals. L'any 2021 està previst que les quatre torres dels evangelistes (Mateu, Marc, Lluc i Joan) estiguin acabades. Per aquest motiu, la Sagrada Família ha presentat com seran les escultures que coronaran cadascun dels terminals del evangelistes, obra de l'escultor Xavier Medina Campeny.

«Les torres dels evangelistes estaran culminades per les quatre figures amb què la iconografia cristiana els ha representat tradicionalment: un àngel en el cas de Mateu, un lleó en el de Marc, un bou en el de Lluc i una àliga en el de Joan», explicà Jordi Faulí, arquitecte director de la basílica.

Actualment, les torres dels evangelistes arriben al novè nivell

dels tretze que tindran, excepte la torre de l'evangelista Lluc, que ha estat la primera a arribar al desè nivell. La torre de la Mare de Déu es troba al quinzè nivell dels dinou que tindrà i la torre de Jesucrist arriba al tercer nivell. Totes elles superen ja 100 metres d'alçària. Aquests cimboris centrals, actualment en construcció, s'enfilaran fins a 135 metres.

Per altra banda, l'afluència de fidels a la missa internacional dominical a les nou de matí ha obligat a doblar-la setmanalment. Alguns diumenges s'havien quedat fora alguns centenars de persones per haver completat l'aforament limitat a 850 persones.

A partir d'ahir dissabte, a més de la missa matinal de diumenge, se celebrarà a la nau central l'eucaristia cada dissabte i vigília de les festes de precepte a les vuit del vespre.

«L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia»

Diumenge XXVII durant l'any / Cicle C

Lectura de la profecia d'Habacuc

Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré: «Violència», i no em salvareu? Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies. El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment determinat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada. »L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

(1,2-3.2,2-4)

Salm responsorial

Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor:

«No enduriu els vostres cors.»

(Salm 94)

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'avergonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor ni de mi, que estic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

(1,6-8.13-14)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe.» El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mar", us obeiria. »Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, li dieu mai que entri de seguida i sigui a taula? No li dieu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de servir-vos mentre mengeu i beveu, i que ell menjarà i beurà després? I

quan l'esclau ha complert aquestes ordres, qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan haureu complert tot allò que Déu us mana, digueu: "Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure".»

(17,5-10)

«Els apòstols digueren al Senyor: "Doneu-nos més fe." El Senyor els contestà: "Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: 'Arrenca't de soca-rel i planta't al mar', us obeiria"»

El just viurà perquè ha cregut

Jean Hakolimana, prev.

Fa mig segle que Martí Luther King advertia dels riscos d'afrontar la duresa de la vida sense esperança: «Una reacció possible és destinar totes les nostres frustracions a un nucli d'amargor i ressentiment. La persona que segueix aquest camí, segurament desenrotlla una actitud perversa, un cor fred i un odi concentrat contra Déu, contra aquells amb qui viu i contra ell mateix. Com que no es pot deslliurar ni de Déu ni de la vida, deixa desfogar el seu acorralat esperit de revenja en hostilitat contra altres persones. No estima ningú i no demana amor de ningú. No confia en ningú ni espera que els altres li tinguin confiança. Troba defectes en tot i es queixa contínuament.» Diguem-ho alt i fort: els creients tenim molta sort d'afrontar la vida des de la fe i l'esperança. Creure ens dona vida.

La primera lectura convida a guardar esperança fins i tot quan no falten arguments al dubte: «Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada.» Sant Pau, al seu torn, recomana al seu deixeble confiança enmig de les tribulacions: «Suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona.» L'esperança cristiana no és un optimisme idealista ni una fugida de les realitats del nostre món. És com una energia que ens propulsa cap endavant quan el motor de la vida és rovellat. És la força que ens fa aixecar quan tot conspira per immobilitzar-nos. No ens fa impertorbables, però ens obre un horitzó per damunt i més enllà dels turments. Els creients, com tothom, passem moments d'angoixa, de dubte i de frustració. Tot i això, sabem que, enmig d'aquestes proves, algú ens ha precedit i ens ha obert un horitzó que transcendeix la boira del camí.

La imatge

Diu el Senyor: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mar", us obeiria. Amb fe, encara que sigui petita, s'aconsegueix allò que sembla impossible: mirar des de l'òptica de Jesús.

La fe, gran o petita, mai no es posseeix; sempre s'accepta com ho fa un servent, sense que se n'esper cap mena de mèrit.

La vella morera. Evelina Dillon

Agenda

Lit. hores: Setmana III

7 dilluns

La Mare de Déu del Roser

Jo 1,1-2,1.11/Jo 2,3-8/Lc 10,25-37

8 dimarts

— Sant Simeó

— Santa Tais

Jo 3,1-10/Salm 129/Lc 10,38-42

9 dimecres

— Sant Abraham i Santa Sara

— Sant Joan Leonardi

Jo 4,1-11/Salm 85/Lc 11,1-4

10 dijous

— Sant Daniel Comboni

— Sant Tomàs de Villanueva

— Sant Sabí

MI 3,13-20a/Salm 1/Lc 11,5-13

11 divendres

La Mare de Déu de Begonya

— Sant Joan XXIII

— Santa Maria Soledat Torres Acosta

Jl 1,13-15; 2,1-2/Salm 9/Lc 11,15-16

12 dissabte

La Mare de Déu del Pilar

1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 o bé Ac

1,12-14/Salm 26/Lc 11,27-28

13 diumenge XXVIII de durant l'any / Cicle C

La Mare de Déu del Remei

— Sant Eduard

2Re 5,14-17/Salm 97/2Tm 2,8-13/

Lc 17,11-19

XXIII Jornada d'Espiritualitat Adoradora

El diumenge dia 20 a Manresa

El consell diocesà de l'Adoració Nocturna ja té organitzat el programa de la XXIII Jornada d'Espiritualitat Adoradora. Serà el següent:

A les 10 del matí, recepció dels assistents a la casa d'exercicis de la Santa Cova de Sant Ignasi de Manresa.

A les 11, conferència a càrrec de Mn. Joan Prat Jorba, rector de la parròquia de Sant Josep del Poble Nou de Manresa i adorador nocturn.

A les 12 del migdia, descans i reunió

de contacte dels presidents de les diferents seccions de l'Adoració de Catalunya.

A 2/4 d'1, trasllat a l'església per participar en la solemne missa concelebrada.

A 3/4 d'1, santa missa, presidida pel bisbe de Vic, Romà Casanova, conjuntament amb els consiliaris de l'Adoració Nocturna i els sacerdots assistents.

Seguidament hi haurà l'acte eucarístic amb exposició major, uns minuts d'adoració del Santíssims Sagrament i benedicció final.

A les 2 de la tarda, dinar de germanor. Durant la sobretaula es farà el reconeixement-homenatge a les persones que pels seus mèrits espirituals i amor a l'Eucaristia n'han estat mereixedors.

A 2/4 de 6 de la tarda, comiat de la Jornada d'Espiritualitat Adoradora. Tancarà l'acte el senyor bisbe.

Informació i inscripcions

Fins a l'11 d'octubre, als telèfons; 607 440 323 i 615 172 980.

Preu del dinar: 17 euros.

El bisbe visita la presó de Lledoners

El senyor bisbe presidí l'eucaristia de la festa de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de la pastoral penitenciària, de manera anticipada el passat dissabte dia 21 de setembre dins el Centre Penitenciari Lledoners, acompanyat d'uns quants sacerdots, incloent-hi el capellà del centre, el P. Jesús Morales, IVE, recentment recuperat d'una malaltia. Hi participaren un nodrit nombre d'interns. El bisbe els va animar a participar en el Sínode Diocesà i els assistents es mostraren molt interessats a fer grups de treball.

El dissabte 28 del mateix mes, l'equip de voluntaris va realitzar una sortida programada d'interns, una excursió fins al santuari de Joncadella, amb dinar a Santpedor i visita al nucli antic del poble abans de tornar al centre penitenciari.

Necrològica

Mn. Florenci Costa i Padró

Havia nascut a Navarcles el dia 18 de juny de 1936. Treballà en una fàbrica i s'inclinà pel sacerdoci. Estudià al Seminari de Vic i al Seminari del Prado de Limonest (França). Es llicencià en teologia a Lió. Fou ordenat de prevere el dia 29 de juny de 1967.

Adscrit a Sant Josep de Manresa (1967), consiliari diocesà de l'HOAC (1971), consiliari de la JOC de Manresa (1972) i delegat diocesà de Pastoral Obrera (1977 i 1993), la primera vegada resident a Sant Maure de Montbui. Capellà del barri de la Mion de Manresa (1984), d'on dos anys després fou rector. Delegat episcopal d'Apostolat Seglar (1989 i 1998), arxiprest de Manresa (1990) i consiliari diocesà adjunt del MI-JAC (1995). Director del Centre de Pensament Cristià de Manresa (2007). Es doctorà en teologia (1998) i tingué responsabilitats al Prado a diferents nivells. Col·laborà amb el *Full Diocesà*. Jubilat, residia a Navarcles. Morí el 24 de setembre. Al cel sia.

Presentació del Sínode Diocesà als deu arxiprestats

Durant les pròximes setmanes tots els fidels podran conèixer-lo de primera mà

Què és el Sínode? Amb quines actituds cal viure'l? Com puc participar-hi? Per a respondre aquestes preguntes i fer-ho de manera amena i fins i tot sorprenent, s'ha convocat una sessió de presentació del Sínode en cada un dels deu arxiprestats que formen la diòcesi.

Estem parlant d'una conferència? No, de cap manera! Es proposa quelcom més dinàmic, ben pedagògic i clar per a tothom; adreçat a tots i cadascun dels cristians de les nostres comarques. Però —que aquest punt quedi ben clar— amb un lloc especial per a aquells adults d'entre trenta i cinquanta anys a qui, pels motius que siguin, els costa de participar en les celebracions de les nostres parròquies i que en el seu cor a vegades enyoren una Església més viva.

Tanmateix, **cal que tots i cadascun dels batejats ens sentim personalment convidats a ser-hi**. No cal pas rebre una carta a casa: pel fet de ser batejats som participants actius del Sínode Diocesà: l'Església és la nostra llar i no ens en podem desentendre. Com una bombeta que demana que s'obri l'interruptor perquè hi arribi el corrent, el nostre baptisme demana una renovada energia per a fer llum en la pròpia vida i en la del nostre entorn.

En què consistirà la trobada? En un espai inicial, veurem la importància del moment present; seguidament celebrarem plegats la missa; finalment, coneixerem què és i com participar en el Sínode.

Els uns als altres ens podem qüestionar, enriquir, ajudar; tots junts ens volem obrir a la Paraula i al projecte de Déu

per a nosaltres en aquesta època. També volem celebrar junts i en positiu els motius d'esperança. Per això l'acte tindrà moments de pregària i, concretament, la celebració de l'Eucaristia. Molts aquest dia ens desplaçarem del lloc habitual de celebració i formarem una comunitat de comunitats que, juntes, volen centrar-se en allò fonamental. Perquè el que ens uneix —la fe en Jesús— és molt més que els matisos que ens han d'enriquir i que tantes vegades ens destorben.

Sínode vol dir «fer camí junts». Diferents ritmes, diferents mides de gambada, diferents peus, però tots junts. Això vol dir polir les nostres arestes i escoltar. Celebrar un Sínode demana estar disposats a fer un treball d'artesans de la pau; vol dir paciència, escolta, diàleg, reconciliació. Comencem amb un petit objectiu comú: deixar altres coses i posar-nos d'acord en un dia i hora per a conèixer i mostrar disponibilitat a Déu. Haurem de deixar a casa el barrufet rondinaire que tots portem a dins i que ens dirà: «I ara hem d'anar a tal lloc?» Les grans coses comencen per petits gestos.

Durant les dues darreres setmanes tots els preveres i diques amb treball a les parròquies s'han estat reunint per preparar la jornada. També laics i religiosos s'estan comprometent en l'organització. Anirem informant dels dies i hores de les presentacions.

De moment:

27 d'octubre: Ripollès, al monestir de Ripoll, a les 10,30 h.

3 de novembre: Moianès, a l'Escola Pia de Moià, a les 10,30 h.

El tractament esbiaixat de TV3 envers el fet religiós

El fet religiós a TV3 (i II) - Eduard Ibáñez (*)

El més preocupant és el tractament esbiaixat que rep a TV3 el fet religiós: a part d'ignorar habitualment els grans esdeveniments religiosos, locals o internacionals (celebracions i trobades multitudinàries, grans reunions de joves, congressos teològics...), el més greu és que els continguts oferts van associats pràcticament sempre amb la polèmica, els escàndols, els comportaments maliciosos, els fets excepcionals i xocants, l'humor (un recurs sistemàtic d'aquests programes)... o bé s'ofereix sovint informació amb poc rigor, poc contrast, amb errors i carregada de connotacions negatives. El mateix passa en les sèries televisives, on la presència del fet religiós té normalment alguna connotació negativa.

En realitat, fa la impressió que darrere la major part de notícies, reportatges, programes o telesèries existeix un missatge de fons que pretén associar el fet religiós a tota mena de realitats negatives: la superstició, la ultradreta, la xenofòbia, la violència, el terrorisme, l'homofòbia, les patologies sexuals... En particular, hom té la impressió que en alguns periodistes i guionistes existeix una voluntat deliberada de minar la credibilitat de l'Església catòlica. Per què?

Els exemples són innumbrables. Sense anar més lluny, fixem-nos en la informació religiosa que es va oferir el propi passat diumenge 1 de setembre. El telenotícies migdia informava que el papa Francesc s'havia endarrerit uns quants minuts en la seva presència tradicional a l'àngelus per haver quedat atrapat una estona en un ascensor. Però ignorava incomprendiblement que aquell mateix dia s'havia fet

Situació greu:
sistemàticament
s'associa l'Església
amb elements
negatius

públic que un català (Mons. Cristòbal López) havia estat creat cardenal pel mateix Sant Pare, una de les més altes responsabilitats de l'Església.

Més tard, el telenotícies nit oferia sorprenentment, com una notícia important, informació sobre la campanya d'una associació privada contra el finançament que rep l'Església per part de l'Estat. A part que la notícia mostrava poc rigor, poc context i pràcticament cap veu de contrast al missatge de l'associació, el guió semblava identificar-se amb la campanya. En qualsevol cas, la pregunta és òbvia: ¿de debò que l'inici d'una campanya així d'una associació civil (sigui quina sigui la seva representativitat) era la notícia religiosa del dia digna del *prime time*? I aleshores ¿per què no ho és també quan l'Església o qualsevol associació o institució religiosa engega una campanya per qualsevol tema, religiós o no religiós? ¿I no eren tampoc notícia cap dels múltiples esdeveniments religiosos que van tenir lloc aquell mateix cap de setmana en el món, o a Catalunya mateix, que van aplegar milers de persones?

Es podrien posar molts altres exemples. Així, el passat mes de juny TV3 ignorava estranyament una notícia tan rellevant com l'anunci del nomenament d'un nou arquebisbe a Tarragona, un dels màxims responsables de l'Església a Catalunya.

Però es podria parlar també d'altres exemples: dir en el telenotícies que el cardenal arquebisbe de Barcelona va declarar com a investigat en un jutjat i després no informar en el mateix espai que ha estat exonerat i que la causa s'ha arxivat; oferir màxima (i repetitiva) cobertura informativa

als casos d'abusos sexuals en institucions cristianes (de qualsevol país) i molt poc o nul·la sobre els que es produeixen en altres àmbits; amplificar qualsevol campanya o posicionament crític respecte de l'Església; recollir de forma distorsionada o sense context les declaracions de responsables eclesials, etc.

I encara que aquí parlo de televisió, malauradament a Catalunya Radio les coses van en la mateixa línia.

Ens trobem davant una situació greu. La marginació general i l'intent habitual d'associar el fet religiós (sobretot l'Església catòlica) amb elements negatius és un error i un menyspreu inacceptable a una bona part de la població.

I és que una cosa és informar dels esdeveniments perjudicials que es produeixen en l'àmbit religiós, com en tots els altres, informació que té innegable interès públic, i una altra és la pretensió de marginar o desacreditar les institucions religioses, que és completament il·legítima en els mitjans de comunicació públics. El seu deure és promoure una opinió pública ben informada i lliure. Això els obliga a informar amb transparència, objectivitat i professionalitat de tots els fenòmens socials rellevants i, per tant, donar veu de forma normalitzada a les comunitats religioses i no menysprear, estigmatitzar o ignorar la religió, un fet social amb el seu propi valor i interès.

(*) Director de Justícia i Pau a Barcelona. Membre del Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, entitat integrada a Pax Romana Internacional. Article publicat al seu blog de «Catalunya Religió»

Demà, jornada pel Treball Decent

Redacció

La plataforma Església pel Treball Decent se suma, impulsa i convoca el 7 d'octubre la Jornada Mundial pel Treball Decent. Amb motiu d'aquesta jornada, que és compartida amb l'Organització Internacional del Treball (OIT), es convoquen, durant aquest mes, en les diòcesis del país, gestos i activitats públiques per a sensibilitzar i visibilitzar la importància d'estendre a la societat i a l'Església la defensa del treball decent.

En el manifest d'enguany es diu: «Quina precarietat laboral és la que patim les filles i fills de Déu? Quan parlem de precarietat laboral ho fem de vides truncades, vulnerables i violentades; de persones explotades i abusades per contractes temporals i eventuais, amb sous que no concorden amb les hores realitzades, sense seguretat en el lloc de treball i subjectes a una flexibilitat que acaba trencant la dimensió personal de les persones treballadores en impossibilitar una vertadera conciliació entre treball, família, descans, participació social i oci...»

És necessària la meva participació en el Sínode Diocesà?

Romà Casanova, bisbe de Vic

En la dinàmica pròpia del Sínode Diocesà, ara som en el moment d'animar-nos a participar-hi. En molts podrien ser presents aquestes, o semblants, qüestions: ¿És bo, necessari, convenient participar en el Sínode? Servirà per a alguna cosa aquesta participació? Tenint present que nosaltres ja tenim una dinàmica pròpia de formació i de pregària en el nostre grup, hem d'entrar en la dinàmica sinodal? Havent-hi tants participants, de poc servirà el que jo pugui dir; per què, doncs, tant d'esforç?

La participació de tots és necessària perquè es faci present el que és el Sínode Diocesà i la mateixa Església. L'Església, com a Poble de Déu i Cos de Crist, té com a realitat pròpia de vida la comunió. Comunió que és molt més que la nostra sola unitat, ja que és expressió de la mateixa vida divina: la comunió en la Trinitat eterna de Déu. Participar en la vida divina té com a expressió fonamental la comunió en el si de l'Església. Tots nosaltres, en la nostra diversitat, vivim la unitat. La comunió es fa realitat en la vida compartida, en la fe comuna, en la missió de tots. Com a màxima expressió tenim l'Eucaristia. La celebració de la santa missa expressa aquesta comunió. Crist com a centre, com a font i cimal de la nostra vida. Aquí

rau la importància de la participació de tots en el camí sinodal. Tots som necessaris. Ningú, però, és imprescindible. Tots hem de sentir la crida a participar-hi. Cada un, en el si de la seva consciència, ha de donar resposta a aquesta crida. Que ningú no se'n senti exclòs. Que ningú, amb la seva deixadesa, faci que alguns en siguin exclosos.

En tots els arxiprestats, en les reunions amb els preveres i els diaques, estem preparant presentacions del Sínode per a totes les comunitats. El format és el d'una trobada en la qual s'apleguin les comunitats parroquials d'arreu del territori arxiprestal. L'Eucaristia en serà el centre. La finalitat és explicar què és el Sínode i com podem participar-hi. S'ha pensat com un esdeveniment de comunió, de pregària i d'encoratjament. Tots us heu de sentir cridats a participar en aquestes presentacions. Millor en la del vostre arxiprestat; però, evidentment, en tots els llocs on aquestes es facin sereu ben vinguts, perquè, per al cristià, tot lloc és casa seva.

Ara és l'hora dels «apòstols del Sínode Diocesà», persones que facin seu el «Sínode per l'esperança» i animin els altres a participar-hi. T'hi apuntes?

